

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

88. Vita & mors primi Christiani Sinensis sancta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

(quod iis vbique solemne est) cum palmam nobis ingenuè cederent in
 morum scientia, naturæ, ac Mathematicis, magnam ipsi Sinæ prome-
 terentur laudem synceri ac nobilis animi, atque ab invidia remoti, quæ
 nidulari præterquam in vilibus, & abiectis ingeniis non solet. His admi-
 niculis reforescens nostrorum in aula existimatio, aditum iis primum
 in Prouincias dedit Euangelij sarculo intactas. Dedit quoque Pechinum
 aliquam iis messem adscriptorum ad fidem ethnicorum, pro suspitioni-
 bus eius aulæ Regisque ipsius, parcam; quos formidabiliùs terrebant
 nouarum sectarum insidiæ, quam aperta vis Tartatorum. Sed ex ve-
 teribus Christianis vnum cœlo hic annus adscripsit plebeium homi-
 nem, virtute haudquaquam plebeia, primum illic in Christo Riccij
 filium, & Benedicti appellatione ex sacris fontibus planè non vacua ab eo
 insignitum; regiæ illius Ecclesiæ tantis nunc porrectæ spatiis tunc
 vero nascentis primarium lapidem. Admirationi Christianis & exem-
 plo fuit annos quatuor supra octoginta, in omni officio religiosæ cha-
 ritatis; illud peculiare quod post adoratas quotidie in templo extra vr-
 bem Redemptoris & Virginis icones prosternebatur ad Riccij sepul-
 chrum quater, eiusque dulcem memoriam, dicta, gestaque cum lachri-
 mis, iucunda narratione recolebat. Restitutis demùm in Regis gratiam
 Patribus Longobardo & Diaz, seque in publicum iam proferentibus,
 Simeoni sancto geminum aliquid optimus senex incinuit, vt cui nihil
 in vita restaret cur viveret, postquam nostros, quod vnum optabat,
 cernebat in aulam reuocatos; hinc morti paraudæ feruidè incumbens
 poscebat illam citam, & facilem, ne familiolæ tenuis, prolixo languore
 grauaret inopiam idque sibi concessum agnouit, cum à templo regressus
 aliquando, dixit se quatrinduo post in viuis non fore: huius dies tres salutā-
 dis postremùm Christi, & Virginis imaginibus insumpsit & Magistri sui
 Riccij sepulchro, quarto die ad Patres in templum venit, vltimæque ab iis
 impetrauit sacra, et si non alio moribūdus quàm deficientis naturæ morbo;
 post domum vt potuit se trahens cum decubuiisset, familiæ suæ benè pre-
 catus est, vnòque ad eam documēto omnia complexus, præcepit sic viue-
 rent vt legis quâ profitebantur poscebat sanctitas, & metcedis quam præ-
 stolabantur munificentia, ad quam properare se aiens animâ efflauit. Pa-
 terentur est illi à Christianis velut Patri, humatúsque est propè machi-
 narium Lusitanum, quem diffracti tormenti disiecta æra nuper necaue-
 rant, nam illic, inquit, quietiùs manseto; inde alacrior cum antiquo
 Christiano ad iudicium extremum surrexero. Martio ineunte Sinas in-
 gressi sunt operarij tres, cautis, & longis itinerum flexibus, P. Iacobus
 Rhò, P. Ioannes Froez, & P. Alphonus Vagnonius quem in Eu-
 ropam tyrannus Scin retrudi edixerat, cumque is non esset qui premi-
 latebris deberet, nec possèt vsquam in Prouincijs australibus ignotus
 apparere, vitari placuit nouas apud Regem, accusationes Doctorum
 Christianorum Sinensium qui dicebantur Patres in regnum iuducere,
 eam ob rem in remotissima missus est, vbi ciuium ad fidem probata

88.
 Vita & mors
 primi Chri-
 stiani Sinen-
 sis sancta.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

docilitas, & Doctoris Philippi pietas, fratrumque secundi Literarum ordini s duorum Stephani, & Thomæ, experientium nostrorum operam fruges spondebant vberimas; de quibus proximè, nam cadente hoc anno illuc tantum peruenit. Laudauitque mirificè accuratissimum laborem & formam Christianæ institutionis ad quam Neophytos Christianiani finxerat P. Rocca, in Prouincia Chianfi; quod tanquam specimen communis diligentiae nostrorum ad formandum vbiq; in Asia Christum ex eodem Vagnonio refero. Ait enim Romæ ad Lusitanos Assistentem, grato foret ac pio R. vestrae spectaculo Christianitas hæc à P. Rocca fundata, & prouecta: componunt eam ferè Literati, & honestissimi homines, sic tamen seduli ad diuina vt sacris ambiant in cœbasea castala ministrare, ornare altaria, operam omnem Ecclesiæ præstare Deum cantu & verbis habere perpetuo in ore, ac licet ab rebus externorum valdè abhorreant, quæ tamen in his ad cultum animi, & Deum attinent, iis singulariter affici, nata est crescitque nunc etiam inter angustias paupertatis, & insectantium, aduersariorum, ex quo illi progressus feliciores auguramur. Nobis domum facit sacra ædificula cum tuguriolis duobus quæ sediculo, lectulo, mensæ palmo implentur penitentiæ, sed iis mentem Deus voluptatibus diffundit, vt sua Romanis, & Conbricensibus Collegis non inuideamus ambulacra.] Quod idem cum Rocca pronum fuit & aliis dicere, sub noctem præcipuè post laboriosum diem, cum vacua opera se domum reciperent. Caifuni certè in Prouincia Honana quadrimestri toto nullum Trigaultius, Christo lucratus est; sed quo erat iis sterilius in speciem labor; eò vberius interiora gaudia exaggerabant solidum meritum voluntatis, diuino vbiq; nutui conformata, siebátque non rarè, vt messem sæpius stementi grauiditas falleret, & vice versa de inculto solo messis opima ditaret agricolas, quò intelligerent in perducendis ad Deum animis, Deo omnia, nihil sibi arrogare, vt qui reuera nihil possent, nihil agerent, nisi manum aratro Dei spiritus admoueret. Cæteris Patribus nouus dedit hic annus Christianorum colonias, & veteres auxit, Sambah maximè, ideirco hic memini, ne præmitterem conuersionem decrepiti supra octogenarium quinquennis. Capularem senem, oblitum, ac frigide in exitium pergentem, incredibili dolore prosequitur filius Christianus, nihilque precando, suadendo, terrendo præteribat, quo illum à præcipitio arceret. Cui senex vitæ antea fiducia plenus, æquis, aiebat caput quassans, Deorum omnium modo æquus est, vt esse omnino Deos decet, inferis me addicat; vt tutè mihi pergis o cinere, si vt vixi hætenus vixero; quantum daturum se mihi præbeat cognitorem, nec homicidam profecto me, nefarem, neque adulterum, in omni vita vsquam comperiet, sed è cotariò, pium misericordem, ieiuniis, Bonziis, peregrinationibus inter paucos singulariter addictum. Hac præsentia, quanquam sui delictus ignorantia, perbat miser, misero filio, parentis interitum afflicta lacrimis.

89.
Neophytorum
extimia
pietas.

90.
Senis stolidè
præsentis
conuersio.